

den offentlige Mening underrette om, hvor mange Lustind Daler Denne og Hin havde indbetalt for Denne og Hin. Det er intet Spioneri, det vidste jo Enhver. Den One, Peterfen, veed, at hans Svoger Poulsen har indbetalt Penge; han har maaffe hjulpet ham til at flette Pengene. Enhver veed, at saadant Noget kan ikke gaa af, uden at det bliver almindelig bekjendt; og han maa dog have kunnet paa aaben og ærlig Maade benytte det borgerlige Samfund som Kontrol, der paa Stedet, saa at han kunde sige: Ha, ha, nu har vi Syren; men det har han ikke gjort. Jeg siger, at den her foreliggende Fremstilling er ikke tilfredsstillende, og den ærede Justitsminister vilde gjøre sit Embede og alle sine Embedsmænd den fletteste Tjeneste af Verden, hvis han ikke med Ryschaand vilde tage imod Udvalgets Opfordring til at lade denne Sag alvorlig undersøge og lade de vedkommende Kontrolører efter Lovens Strenghed lide for de Feil, de have begaaet, hvis de have begaaet saadanne.

Sjörning: Jeg har med ikke ringe Interesse fulgt det Foredrag, det ærede Medlem nu holdt; og saa af den Grund, at det er et nyt Vidnesbyrd om den Energi, det ærede Medlem veed at anvende, naar det gjælder om at sætte sig ind i et Forhold, selv om dette i Virkeligheden maa siges at ligge ham noget fjernt. Der er i Øvrigt kun et enkelt Punkt i det ærede Medlems Foredrag, om hvilket jeg skal tillade mig at gjøre en kort Bemærkning. Der findes i den trykte Skrivelse fra Justitsministeriet et mindre heldigt Udtryk, idet der siges, at man ved en Kasseundersøgelse hos Kancelliraad Bjørnsen ikke alene har undersøgt Embedets Regnskabs- og Kassebøger, men endog hans private Regnskabsbøger. Dette Udtryk er mindre heldigt, thi det kan ganske vist misforstås; der kan selvfølgelig ikke være Tale om, at man har undersøgt de Regnskabsbøger, som Bjørnsen muligvis kan have ført over sine egne private Indtægter og Udgifter; men Udtrykket sigter til andre Forhold. Der sigtes formentlig til færegne Bøger, som føres over visse Udgifter, der forekomme paa flige Kontorer, og som ere af den Beskaffenhed, at de indtræffe hver Dag og tilbøls angaa meget smaa Beløb, saa at det vilde være meget besværligt, om man hver Gang skulde indføre dem i de egentlige Hoved- og Kassebøger. Det er derfor tilladt og finder Sted overalt, at der af Regnskabsbetjenter føres en Slags Kladder, en mindre uautoriseret Bog, der tilbøls kun bestaar af nogle sammenheftede Ark Papir, hvor disse Udgifter foreløbig indføres, medens den egentlige Indførelse i Hoved- og Kassebogen kun sker med større samlede Beløb. Disse mindre Regnskaber, som føres udenfor Hoved- og Kassebogen, angaa navnlig Rejsepenge til Landsjoldater, Bøje- og Fra Amtet og Delinventorkostninger. Det maa ganske sikkert være den Slags Kladderbøger,

som der har været tænkt paa, naar der tales om private Regnskabsbøger.

Berg: Ja, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at det er et fuldstændigt urigtigt Udtryk, der er brugt i Ministeriets Skrivelse. Jeg har kun henholdt mig til det Udtryk, som Ministeriet har brugt, jeg troede, at det var et officielt Udtryk; thi den anden Bog er utvivlsomt en for Embedsregnskabsførelse aldeles nødvendig Bog. Den kan umulig betegnes paa denne Maade.

Ordføreren: Jeg skal blot tillade mig nogle korte Bemærkninger til de Udtalelser, vi have hørt fra de sidste ærede Talere. Naar den høitærede Justitsminister har udtalt, at han ikke kunde tro, at en retslig Undersøgelse af den omhandlede Sag kunde have nogen Mulighed for at tjene til Beileidning med Hensyn til Kasse- og Regnskabsvæsenet overhovedet, vil jeg kun sige, at jeg tror, at en Modsigelse af den Paastand er ligesaa stærk og berettiget som selve Paastanden; og jeg tillader mig at modsig den. Med Hensyn til, at der blev spurgt af den ærede Minister, hvad for Embedsmænd der mentes, om det enten var Amtmanden eller Embedsmanden i Revisionkontoret, skal jeg kun tillade mig den faktiske Bemærkning, at man maa efter Ordlyden mene dem begge; thi den tidligere Amtmand er jo død, og om ham kan der altsaa ikke være Tale; sølgelig maa det, da der tales om Kontrolembedsmænd i Flertal, være Hr. Amtmand Bebel og vedkommende Herre i Ministeriets Revisionkontor. Jeg skal slutte mig til en Udtalelse, der fremkom, idet det ogsaa var mit Vedkommende synes klart, at det maatte være meget behageligt for vedkommende Embedsmænd, efter at denne Sag en Gang er bleven reist og har fundet saa megen Omtale og tilbøls Misbilligelse, — enten det nu er med Ret eller Uret, — om denne Sag blev nærmere undersøgt og paakjendt; i det Mindste vilde Sligt være mig meget høert; hvis jeg var i deres Sted. Har den ærede Minister nemlig Ret i sin Mening om, at vedkommende Embedsmænd ville blive frikendte for Skyld og Brøde i denne Sag, saa er det jo saa meget desto heldigere, og saa vilde de overfor den offentlige Mening staa ganske anderledes rene og rejsferdiggjorte, end naar man lod dette Spørgsmaal henstaa uafgjort. Der har været Tale om, at det kunde ikke gaa an for vedkommende Kontrolembedsmænd at lægge deres Fingre paa private Penge eller private Midler, som fandtes i Byfoged Bjørnsens Bo. Det kan gjerne være; men jeg vil kun tillade mig at hævde, at Auktionspenge kunne kun i uegentlig Forstand kaldes private Penge. Jeg betragter Inkassator af Auktionspenge af en Retstbetjent som et i det Mindste blandet Forhold; det kan i alt Fald ikke kaldes et rent privat Forhold. Naar